

rat in eius personam, tamen incidit in sententiam excommuni- cationis, ut per Iacob. de Sancto Gorgio in l. quod si quis, §. quod prator. num. 6. ff. ne quis eum, qui in ius voc. est, vi exi- mat. Baiard.

y Illam tamen puto resirringendam. ] Adde, quod ista restrictio, & de- claratio fuit Taber. in ca- pitulo perpendimus, quæ reprobatur per Socinum in supra dicto Capitulo perpendimus, numero 176. cum sequentibus, tibi concludit, quod sen- tentia excommunicatio- nis tenet, sine lata fuerit ex falsa causa, siue ex non legitima, etiam mala in- tentione, vel ex invidia, dummodo potestas fuerit in excommunicatore, & dispositio in patiente, &

Socin. inter consilia Curt. Sen. consilio vigesimo, numero 24. in fine. y Illam tamen puto resirringendam esse vt proce- dat, quando ille, qui excom- municat, etiam si sciisset causam, non esse veram, fuis- set nihilominus excommuni- caturus, vt declarat Soc. ibi.

34 Solet dubitari, 2 nunquid sententia excommunicatio- nis nulla afficiat, & liget excommunicatum. Tu dic, quod si est lata ab homine.

habilitas materia. Baiar.

z Solet dubitari. ] Adde, quibus t casibus sententia excom- municatio sit nulla per Soc. in c. perpendimus in 10. artic. q. 18. de sent. excommuni.

non ligat, si est nulla, vt dicit gloss. in clem. 1. in verbo, subiacere, de sentent. excom. quam dicit esse communiter approbatam Socin. in alleg. conf. 20. nu. 30. Et hæc adeo verum est. vt volenti dice- re de eius nullitate, non sit opus petere absolutionem, neque etiam ad cautelam, capit. per inas, de sent. ex- commun. Et ita tenent Do- flores, vt dicit Socin. in loca præalleg.

quid de sententia iniusta delegati. Baiar.

40 Item adde, quod t si sententia excommunica- tionis esset iniusta, non ligaret quo ad Deum, sed quoad homines, vt est cõ- munit opin. de qua Burs. in consilio 72. numer. 54 & Socin. in cap. sacris. nu- me. 13. cum seq. vbi, quod si excommunicatus contemneret, læderetur etiã quo ad Deũ, & quod hoc procedit siue sententia sit iusta ex ordine, siue ex a- nimo, siue ex causa; nisi esset talis iniustitia, q uæ redderet sententiam nul- lam, & ibi etiam tractat,

QVÆST. LXXVIII.

De pœua confiscationis omnium bonorum.

S V M M A R I A. Ex Claro.

- 1 De pœna confiscationis omnium bonorum. Dispositio authenticæ, bona damnatorum, an corrigat iura antiqua, per quæ imponebatur bonorum confiscatio, ibid.
2 Sententia capitalis ex dispositione statuti an secum trahat confiscationem bonorum.
3 Quæ sint crimina, pro quibus imposta est bonorum confi- scatio.
4 Apostata punitur confiscatione bonorum. Et quis dicatur apostata, ibid. Et an apostata recipiatur ad penitentiam, vt hæreticus. ibidem.
5 An quilibet iudex possit imponere pœnam confiscationis bo- norum.
6 Episcopi an habeant fiscum, cui possint bona delinquentium applicare.
7 Quæ veniant in confiscatione bonorum. Et an ea omnia, quæ transeunt in extraneos hæredes, ibid. Et an feudum, ibid. Et an emphytensis, ibid.
8 Et an ius patronatus.
9 Et an in confiscatione bonorum mobilium, & immobilium veniant iura, & actiones.
10 Et an in confiscatione veniant bona prohibita alienari. Et quid si non sit expressum fidei commissum in casum alienationibus, ibid. Et quid si prohibitio facta sit ad tempus favore ipsius pro- hibiti, ibid.
11 Et an in confiscatione bonorum filij famil. veniant etiam bo- na profectitia.
12 Et an aduentitia.
13 Et an castrensia.
14 Et an e contra publicatis bonis patris censeatur publicatum peculium profectitium filij.
15 Dos mulieris an confiscetur.
16 Bona alienata per delinquentem post delictum commissum an veniant in confiscatione bonorum. Et quid si fraus interuenit, ibid.

- 17 Et quomodo probetur fraus.
18 Et quid si ex eo delicto non est imposta ipso iure confiscatio bonorum, vel interdicta bonorum administratio.
19 Et quid si alienatio facta sit post accusationem.
20 Et quid si facta sit post sententiam.
21 Delinquens an possit dare de bonis suis in solutu creditoribus.
22 Quando reperitur in bonis confiscatis pretium rei vendita per delinquentem, an possint possessores bonorum molestari.
23 Obligationes an transeant in fiscum. Et an obligatio naturalis, ibid. Et an obligationes conditionales, ibid.
24 In confiscatione an veniant bona futura.
25 Ius aduendi an transeat in fiscum.
26 An secuta confiscatione bonorum patris, reseruetur filijs ali- qua portio.
27 Sententia confiscationis bonorum an trahatur ad bona sita extra territorium confiscanti. Et quid in bonis mobilibus, ibi.
28 Creditores vnus territorij an possint agere contra fiscum alterius territorij.
29 Fiscus, ad quem perueniunt bona alicuius, an teneatur sa- tisfacere omnibus creditoribus, & legatarijs.
30 Et an vltra vires hereditarias.
31 Fiscus, an præferatur creditoribus delinquentis.
32 Fiscus an bona habeat delinquentis tacite hypothecata. Ex Additionibus.
1 Confiscatio bonorum quomodo procedet de iure.
2 Et quare sit introducta.
3 Et quomodo applicetur, si fuerint plures Domini vnus ca- sari.
4 Confiscatio quæ infligitur ipso iure quid operetur, remissiuè.
5 Et quando veniat ipso iure, remissiuè.
6 Declarationes, & imitationes ad auth. bona damnatorum.
7 Confiscatio quando dicatur venire tacite & in consequentiã.
8 Confiscatio non habet locum cõtra Neapolitanos, nisi in cri- mine læsæ Maiestatis & hæresis.
9 Nec Bononiæ ex consuetudine.
10 Et quis in eis succedat.
11 Confiscatio imposta contra dispositionem Ant, bona, est nulla sine appellati one.
12 Statutum, quod bona delinquentium vero, vel fictè confisca- ta intelligantur a die commissi criminis, quomodo intelli- gatur.
13 Confiscatio non habet locum in condemnato ad mortem pro furto ex forma statuti.
14 Nec in delictis primatis, nisi statuto nominatim caueatur. Nec

- 15 Nec in eo, qui condemnatus moritur, nisi in crimine Hæresis & læsæ Maiestatis.
16 Nec in delictis non consumatis.
17 Confiscatio fit ipso iure in 260. casibus remissiuè.
18 Apostasia quid sit, quomodo puniatur, & de ipsius processu, & excusationibus.
19 Confiscatio non venit sub generali arbitrio concessio Iu- dici.
20 Citatio in civilibus sub pœna confiscationis non valet. Feudatarius non potest priuari possessione feudi à Principe, nisi sit conuictus de delicto per sententiam.
20 Alimenta non comprehenduntur in bonorum publica- tione.
21 Officium Cauderiatius, & similia an veniant in confisca- tione.
22 Vasallus Baronis fidelis si repellatur contra Regem, an feuda, quæ tenet à Barone, redeant ad Baronem fidelem, vel ad Regem.
23 Confiscatio an extendatur ad feuda.
24 Et an ad bona prohibita per testatorem alienari.
25 Et an ad emphyteusim.
26 Et an ad ius Patronatus.
27 Et quid si confiscatio villa, in qua erat Ius patronatus.
28 Et an ad iura, actiones, & nomina delictorum.
29 Et an ad vsum fructum bonorum prohibitorum alienari.
30 Et an ad bona feudalia.
31 Et an ad fructus feudi.
32 Et quid si fuerit facta substitutio, si sine liberis.
33 Et quid si fuerit facta confiscatio tacentibus, & videntibus fideicommissarijs, an fideicommissum extingatur.
34 Vxor relicta Domina, Massaria, & vsu fructuaria, si bo- na confiscentur, erit vsufructuaria, non alimentaria tan- tum.
35 Bona fideicommissa, si viuente hærede, moriatur fideicom- missarius, transeunt liberè in fiscum.
36 Filij postri in conditione quando faciant deficere condi- tionem ad fauorem ipsorum vel fisci, remissiuè.
37 Fideiussores rei, quo pro pace seruanda fideiusserant, præfe- runtur fisco in fructibus bonorum subiectorum fideicom- misso. Idem in fideiussores de representando eodem num.
38 Fideicommissum factum in casu, in quo hæres committat delictum, an dicatur factum in fraudem fisci.
39 Et quid in crimine læsæ Maiestatis.
40 Et quid de legitima.
41 Bona non prohibita expressim alienari, sed ex mente testa- toris volentis ea conseruari in familia, non transeunt in fi- scum.
42 Prohibitus alienare ad sui fauorem, si delinqueat; habet fi- scum successorem.
43 Et quid si sit prohibitus inter viuos.
44 Et an fiscus detrahat Trebellianicam.
45 Et an restitutus ex indulgentia Principis recuperet bona re- mansa pœna agnatos, quæ testator prohibuerat alienari quia volebat ea remanere in familia.
46 Legitimus alienatio quando possit prohiberi ratione minoris ætatis.
47 Et an veniat in confiscatione.
48 Confiscatio bonorum filij an extendatur ad legitimam viuo patre.
49 Et an ad peculium profectitium, in quo filius habeat potesta- tem donandi, & disponendi.
50 Et quid in statu ecclesiastico.
51 Et quid in peculio aduentitio.
51 Et quid si in eo habeat filius administrationem.
53 Confiscatis bonis patris, an confiscetur vsus fructus dicti pec- ulij in damnum filij.
54 Filius negotians nomine patris, totum lucrum acquirit pa- tri.
55 Bona aduentitia non publicantur, etiam quod inter patrem & filium esset factum compromissum, & laudatum, vt fil- lius de illi bonis possit libere disponere.
56 Iul. Clar. lapsus. Iul. Clar. Sent. Pract. Crim.

- 57 Peculium Castrensium an publicetur, & an profectitium.
58 Et quid de vsu fructu peculij profectitij, vel aduentitij.
59 Patria potestas an probetur per mediam capitis diminutio- nem, remissiuè.
60 Publicatis bonis patris, si ex statuto reseruetur dimidia bo- norum filijs, an illa pater non habet vsum fructum.
60 Vxor quando possit resistere publicatione bonorum suo ma- rito.
61 Vxoribus bonis publicatis, non veniunt vestes festiua, & pra- tiosa.
62 Dos an veniat in executione, si vxor fuerit condemnata.
63 Et quid stante statuto quod vir dotem lucretur.
64 Et si mulier fuerit restituuta, an recuperet acquisitum viro propter confiscationem.
65 Maritus condemnatus potest restituere dotem vxori, vel ei dare prædia in solutum.
66 Donatio facta a viro vxori ante reatum non pertinet ad fi- scum.
67 Fiscus an possit opponere vxori exceptionem non numeratæ dotis.
68 Dos amissa ab vxore propter mortem mariti, applicatur hæ- redibus viri.
69 Dos aufertur, marito statim lata sententia contra vxorem.
70 Dos filie publicatur etiam in præiudicium patris.
71 Dos vxoris mandantis interfici maritum an veniat in con- fiscatione.
72 Dotis vsufructus, an publicetur.
73 Maritus an possit opponere contra fiscum, quod non tene- tur nisi in quantum potest.
75 Dos vxoris quando confiscetur propter hæc, e san mariti.
76 Donatio causa mortis facta vxori an publicetur confiscatis bonis mariti.
77 Et quid in donatione propter nuptias, & inter viuos.
78 Dos debet reddi per fiscum vxori ex bonis mariti publicatis summarè, & sine sententia definitiua.
79 Vxor virtute suæ hypothecæ non impedit confiscationem bo- norum mariti.
80 Lim. nisi mulier inheret possessioni illorum.
81 Ampl. etiam in donatione ante nuptias.
82 Vxor propria auctoritate recipit possessionem suorum bono- rum, antequam à fisco occupentur.
83 Vxor propter suã hypothecam impedit demolitionẽ bono- rum mariti.
84 Et quid seruatur in practica.
85 Dos confessata quando possit exigi contra fiscum remiss.
86 Dos quomodo sit restituenda, vt fiscus non possit aliquo tem- pore molestari.
87 Auth. præterea, C. vnde vir, an præcedat publicatis bonis mariti.
88 Vxor petens alimenta ex bonis viri publicandis an sit au- dienda.
89 Vndens bona in fraudem fisci non potest ea repetere.
90 Donatio non reuocatur condemnato donatore in contuma- ciam.
91 Donatio causa mortis renocatur secuto crimine, etiam non docto de fraude.
92 Fraus quomodo probetur.
93 Simulatio an intercesserit, iudex arbitrabitur.
94 Simulatio contractus præsumitur, etiam quod quis habeat pacem cum inimicis.
95 Item si alienans remanserit in possessione rei donatæ.
96 Clam quid fieri quando dicatur.
97 Et quid si dicatur Notario, an nihil propleat.
98 Fraus præsumitur securo delicto incontinenti, post alienatio- nem.
99 Alienatio facta post delictum quando valeat remissiuè.
100 Emptor rei alienata in fraudem fisci non recuperat illius pretium.
102 Confiscationis ipso iure effectus.
103 Et quid si statutum requirit delinquentem condemnari.
104 Debitor delinquens an possit dare in solutum bona Credito- ribus.
105 Et quid si sit obligatus cum iuramento. Eee 2 Iura